

1: a söndagen i advent 27/11 2022 Årgång 3.

Ett nådens år

Advent är ett latinskt ord som betyder ankomst. Frågan inför ordet advent blir: Vad väntar vi på? Det nostalgiska minnet av ett litet gossebarn som föddes i ett stall på julaftonsnatten eller väntar vi på Jesu återkomst?

Ordföljden: ”Vad väntar vi på” har olika betydelser, jag tar två:

- ... Vad väntar vi på? Blir det fler artistuppträden efter pausen?
- ... Vad väntar vi på? Nu måste vi ta oss till slottet för att få en skymt av kungen och hans kortege, när vi ändå är i Stockholm!

Kanske det sista exemplet av ”Vad väntar vi på?” ligger närmast evangelietexten. En stor folkmassa följde Jesus och lärjungarna, citerar: *Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosianna **Davidson!** Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!«*

En kunglig kortege med sjuglasvagnen och efterföljande paradvagn – båda dragna av hästar i fyrspann! – skiljer sig avsevärt från beskrivningen i evangelietexten. Evangelietexten citerar en profetia, en förutsägelse: ”ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.”

Jesus tillhörde kung Davids släkt. Därför var Josef och Maria i Betlehem när han föddes. Profetian talar om ett lastdjur. På vilket sätt förordnade kung David sin tronarvinge Salomo?

I 1:a Kungabokens första kapitel kan vi läsa om en tronföljdsstrid, som skedde i slutet av kung Davids levnad. Kung David hade flera söner. En av dem hette Adonia. Denne Adonia hade själv låtit utropa sig till kung efter sin far David medan David ännu levde! Det är när kung David får höra att Adonia utropat sig till kung som vi kommer in i texten:

1 Kung 1:1 32-35 Då sade kung David: »Kalla hit prästen Sadok, profeten Natan och Benaja, Jojadas son.« De kom till honom, och han sade: »Ta mina män med er och låt min son Salomo sitta upp på min mula och följ honom ner till Gichon. Där skall prästen Sadok och profeten Natan smörja honom till kung över Israel, och ni skall stöta i horn och ropa: Leve kung Salomo! Därefter skall ni följa honom tillbaka,

och han skall komma hit och sätta sig på min tron. Han skall bli kung i mitt ställe, honom har jag förordnat till furste över Israel och Juda.« –

På palmsöndagen har vi samma evangelietext som på 1:a söndagen i advent! Endast fem dagar efter palmsöndagen har vi långfredagen, där vi i texten kan läsa att **folket** – alltså återigen en stor mängd människor! – i stället **skanderade:** »Korsfäst honom!« och därefter ...« ännu högre: »Korsfäst honom!« Sannolikt var det flera – kanske många - av dessa människor som fem dagar tidigare ropat: Hosianna Davids son!

Mark 15:8-15 Folket tågade upp till Pilatus och bad honom göra som han brukade. Han svarade: »Vill ni att jag skall släppa judarnas kung?« Han förstod att det var av avund mot Jesus som översteprästererna hade utlämnat honom. Men översteprästererna hetsade upp folket till att begära att han skulle släppa Barabbas i stället. Pilatus sade på nytt: »Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas kung?« De ropade: »Korsfäst honom!« Pilatus frågade: »Vad har han gjort för ont?« Men de ropade ännu högre: »Korsfäst honom!«

Hur ser jag på advent? Som en ankomst av julafton, med julklappsutdelning och Disney-filmen om Snövit och de sju dvärgarna, **eller:**

Är jag hans lärjunge - som känns vid honom - och ser fram emot den advent Jesu lovat sina lärjungar? Hans utlovade advent, alltså hans andra **ankomst.** En återkomst med himmelsk makt och ära.

Dags att ta del av evangelietexten 1:a söndagen i advent:

Matt 21:1-9 När de (Jesus och hans lärjungar) närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosianna Davids son! Väl-signad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!«